

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/13/EY,

annettu 11 päivänä maaliskuuta 1999,

orgaanisten liuottimien käytöstä tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa aiheutuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsoo, että

ja ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi on tärkeää keskittää yhteisön toimia muun muassa soveltuvien normien täytäntöönpanoon,

1) Euroopan yhteisön ympäristönsuojelun toimintaohjelmassa, joka on hyväksytty 22 päivänä marraskuuta 1973 ⁽⁴⁾, 17 päivänä toukokuuta 1977 ⁽⁵⁾, 7 päivänä helmikuuta 1983 ⁽⁶⁾, 19 päivänä lokakuuta 1987 ⁽⁷⁾ ja 1 päivänä helmikuuta 1993 ⁽⁸⁾ annetuilla neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien päätöslauselmilla, korostetaan ilman pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen merkitystä,

2) erityisesti 19 päivänä lokakuuta 1987 annetussa päätöslauselmassa korostetaan, että kansanterveyden

3) Euroopan yhteisö ja sen jäsenvaltiot ovat osapuolina vuonna 1979 tehdyn valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevan yleissopimuksen pöytäkirjassa, joka koskee haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen rajoittamista niiden valtiosta toiseen kulkeutuvan vuon sekä vuon aiheuttamien toissijaisten valokemiallisten hapettintuotteiden määrän vähentämiseksi, jotta ihmisten terveyttä ja ympäristöä suojeltaisiin haitallisilta vaikutuksilta,

4) yhdestä jäsenvaltiosta peräisin olevien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden aiheuttama pilaantuminen vaikuttaa usein muiden jäsenvaltioiden ilmaan ja veteen; yhteisön tasolla toteutettavat toimet ovat tarpeen perustamissopimuksen 130 r artiklan mukaisesti,

5) tietyissä toiminnoissa ja laitoksissa käytettävistä orgaanisista liuottimista aiheutuu niiden ominaisuuksien vuoksi orgaanisten yhdisteiden päästöjä ilmaan, mikä voi olla haitallista kansanterveydelle, ja/tai se myötävaikuttaa paikallisten ja valtiosta toiseen kulkeutuvien valokemiallisten hapettimien muodostumiseen alailmakehän rajakerroksessa, mikä aiheuttaa ympäristön ja talouden kannalta elintärkeiden luonnonvarojen vaurioitumista, ja sillä on tietyissä altistumisolosuhteissa haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen,

6) alailmakehän korkeiden otsonipitoisuuksien tiheä esiintyminen viime vuosina on aiheuttanut laajaa

(1) EYVL C 99, 26.3.1997, s. 32.

(2) EYVL C 287, 22.9.1997, s. 55.

(3) Euroopan parlamentin lausunto annettu 14. tammikuuta 1998 (EYVL C 34, 2.2.1998, s. 75), neuvoston yhteinen kanta vahvistettu 16. kesäkuuta 1998 (EYVL C 248, 7.8.1998, s. 1) ja Euroopan parlamentin päätös tehty 21. lokakuuta 1998 (EYVL C 341, 9.11.1998, s. 70).

(4) EYVL C 112, 20.12.1973, s. 1.

(5) EYVL C 139, 13.6.1977, s. 1.

(6) EYVL C 46, 17.2.1983, s. 1.

(7) EYVL C 328, 7.12.1987, s. 1.

(8) EYVL C 138, 1.2.1993, s. 1.

huolestumista ilmiön kansanterveyteen ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vuoksi,

- 7) tämän vuoksi tarvitaan ennaltaehkäisevää toimintaa kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi orgaanisten liuottimien käytön aiheuttamien erityisen haitallisten päästöjen seurauksilta, ja jotta kansalaisille taataan oikeus puhtaaseen ja terveeseen ympäristöön,
- 8) orgaanisten yhdisteiden päästöjä voidaan monissa toiminnoissa ja laitoksissa välttää tai vähentää, koska mahdollisesti vähemmän haitallisia korvaavia aineita on saatavissa tai niitä saadaan lähivuosina; jos soveltuvia korvaavia aineita ei ole saatavissa, olisi toteutettava muita teknisiä toimenpiteitä ympäristöön kohdistuvien päästöjen vähentämiseksi siinä määrin kuin se on taloudellisesti ja teknisesti mahdollista,
- 9) sellaisten orgaanisten liuottimien käyttöä ja orgaanisten yhdisteiden päästöjä, jotka aiheuttavat vakavimmat vaikutukset kansanterveyteen, olisi vähennettävä niin paljon kuin se on teknisesti mahdollista,
- 10) tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvat laitokset ja prosessit olisi ainakin rekisteröitävä, ellei niiltä edellytetä lupaa yhteisön tai kansallisen lainsäädännön perusteella,
- 11) olemassa olevat laitokset ja toiminnot olisi tarvittaessa mukautettava niin, että ne sopivan määräajan kuluttua täyttävät uusia laitoksia ja toimintoja koskevat vaatimukset; tämän määräajan olisi oltava johdonmukainen ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi 24 päivänä syyskuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/61/EY⁽¹⁾ noudattamista koskevan aikataulun kanssa,
- 12) olemassa olevien laitosten asiaan vaikuttavien osien, joita muutetaan olennaisesti, on olennaisesti muutetun laitteiston osalta periaatteessa täytettävä uusia laitoksia koskevat normit,
- 13) koska orgaanisia liuottimia käytetään monissa erityyppisissä laitoksissa ja toiminnoissa, on yleisten vaatimusten lisäksi määriteltävä erityisvaatimuksia ja samalla myös sellaisten laitosten tai toimintojen kokoa koskevia alarajoja, joiden on noudatettava tätä direktiiviä,
- 14) ympäristönsuojelun korkea taso edellyttää orgaanisten yhdisteiden päästörajoitusten asettamista ja saavuttamista sekä asianmukaisia toimintaolosuhteita — parhaiden käytettävissä olevien tekniikoiden peri-

aatteen mukaisesti — orgaanisia liuottimia yhteisön alueella käytävissä tietyissä laitoksissa ja toiminnoissa,

- 15) jäsenvaltiot voivat joissakin tapauksissa vapauttaa toiminnanharjoittajia noudattamasta päästöjen raja-arvoja, jos muilla toimenpiteillä, kuten liuotinpitöisuudeltaan alhaisten tai liuottimia sisältämättömien tuotteiden tai menetelmien käytöllä, päästään vastaaviin päästövähennyksiin,
- 16) ennen tämän direktiivin voimaantuloa annetut päästöt rajoittavat toimenpiteet olisi otettava asianmukaisella tavalla huomioon,
- 17) vähennysten teko muulla tavoin voi edesauttaa tämän direktiivin tavoitteisiin pääsemistä tehokkaammin kuin yhtenäisten päästöjä koskevien raja-arvojen täytäntöönpano; tämän vuoksi jäsenvaltiot voivat vapauttaa olemassa olevia laitoksia noudattamasta päästörajoituksia, jos ne toteuttavat kansallista suunnitelmaa, joka johtaa direktiivin täytäntöönpanoa koskevien määräaikaisten puitteissa näistä toiminnoista ja laitoksista peräisin olevien orgaanisten yhdisteiden päästöjen vähintään vastaavaan vähentämiseen,
- 18) sellaisia olemassa olevia laitoksia, joita koskee direktiivi 96/61/EY ja jotka kuuluvat kansalliseen suunnitelmaan, ei voida missään tapauksessa vapauttaa noudattamasta edellä mainitun direktiivin säännöksiä, sen 9 artiklan 4 kohta mukaan lukien,
- 19) monissa tapauksissa pienten ja keskisuurten uusien ja olemassa olevien laitosten voidaan sallia noudattaa jonkin verran lievempiä vaatimuksia kilpailukykynsä ylläpitämiseksi,
- 20) kemiallisen pesun osalta on asianmukaista soveltaa nollakynnysarvoa eritellyt poikkeukset huomioon ottaen,
- 21) tarvitaan päästöjen seuranta, mittaustekniikoiden soveltaminen mukaan lukien, niiden epäpuhtauksien massapitoisuuksien tai määrän arvioimiseksi, joiden vapauttaminen ympäristöön on sallittu,
- 22) toiminnanharjoittajien olisi vähennettävä orgaanisten liuottimien päästöjä, mukaan lukien hajapäästöt, ja orgaanisten yhdisteiden päästöjä; liuottimien hallintasuunnitelma on tärkeä väline tämän todentamiseksi; vaikka ohjeita voidaan antaa, ei liuottimien hallintasuunnitelma ole kehittynyt niin pitkälle, että voitaisiin vahvistaa yhteisössä sovellettavat yhtenäiset menetelmät,
- 23) jäsenvaltioiden on luotava menettely, jota noudatetaan, ja toimenpiteet, jotka toteutetaan, jos päästörajoituksia ylitetään, ja

⁽¹⁾ EYVL L 257, 10.10.1996, s. 26.

- 24) komission ja jäsenvaltioiden olisi toimittava yhteistyössä sen varmistamiseksi, että direktiivin täytäntöönpanoa ja korvaavien aineiden käyttömahdollisuuksien kehittämistä koskevia tietoja vaihdetaan,

yhdisteiden päästöjen kasvun yli 25 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomais katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän direktiivin tarkoituksena on ehkäistä tai vähentää haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöistä ympäristöön ja pääasiassa ilmaan kohdistuvia välittömiä ja välillisiä vaikutuksia sekä ehkäistä tai vähentää ihmisten terveydelle mahdollisesti aiheutuvia vaaroja vahvistamalla toimenpiteet ja menettelytavat, jotka on pantava täytäntöön liitteessä I määriteltyjen toimintojen osalta, jos niissä ylitetään liitteessä II A luetellut liuottimien kulutuksen kynnysarvot.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. 'laitoksella' kiinteää teknistä yksikköä, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa 1 artiklassa mainittua toimintoa sekä mitä tahansa niihin suoraan liittyviä toimintoja, jotka ovat teknisesti sidoksissa samassa paikassa suoritettaviin toimintoihin ja jotka voivat vaikuttaa päästöihin;
2. 'olemassa olevalla laitoksella' toimivaa laitosta tai ennen tämän direktiivin voimaansaattamista voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti luvan saanutta tai rekisteröityä laitosta tai laitosta, joka on jättänyt toimivaltaisen viranomaisen näkemyksen mukaan täydellisen lupahakemuksen edellyttäen, että kyseinen laitos otetaan käyttöön viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaansaattamisesta;
3. 'pienellä laitoksella' laitosta, joka kuuluu liitteen II A kohdissa 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 tai 17 mainittujen alhaisempien kynnysarvojen piiriin tai liitteessä II A mainittujen muiden toimintojen osalta laitosta, joka kuluttaa liuottimia vähemmän kuin 10 tonnia/vuosi;
4. 'olennaisella muutoksella'
 - direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan kuuluvan laitoksen osalta määritelmä on mainitussa direktiivissä annetun mukainen;
 - pienten laitosten osalta nimelliskapasiteetin lisäystä, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten

— kaikkien muiden laitosten osalta nimelliskapasiteetin muutosta, joka aiheuttaa haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen kasvun yli 10 prosentilla. Jokainen muutos, jonka toimivaltainen viranomais katsoo sellaiseksi, että sillä voi olla merkittäviä haitallisia vaikutuksia ihmisen terveyteen tai ympäristöön, on myös olennainen muutos;

5. 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai viranomaisia tai elimiä, joiden vastuulla on jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tästä direktiivistä aiheutuvien velvoitteiden täyttäminen;
6. 'toiminnanharjoittajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää tai valvoo laitosta tai, jos kansallisessa lainsäädännössä niin määrätään, henkilöä, jolle on luovutettu merkittävää taloudellista päätäntävaltaa laitoksen teknisen toiminnan suhteen;
7. 'luvalla' kirjallista päätöstä, jolla toimivaltainen viranomais myöntää luvan käyttää koko laitosta tai sen osaa;
8. 'rekisteröinnillä' laissa määriteltyä menettelyä, johon liittyy ainakin toiminnanharjoittajan toimivaltaiselle viranomaiselle antama ilmoitus aikomuksesta käyttää laitosta tai harjoittaa toimintoa, joka kuuluu tämän direktiivin soveltamisalaan;
9. 'päästöillä' haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä laitoksesta ympäristöön;
10. 'hajapäästöillä' haihtuvien orgaanisten yhdisteiden ja, jollei liitteessä II A muuta säädetä, minkä tahansa tuotteen sisältämien liuottimien muita kuin poistokaasupäästöjä ilmaan, maaperään ja veteen. Niihin kuuluvat päästöt, joita ei ole otettu talteen ja jotka vapautuvat ulkoiseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden samankaltaisten aukkojen kautta;
11. 'poistokaasuilla' lopullista kaasumaista päästöä, joka sisältää haihtuvia orgaanisia yhdisteitä tai muita epäpuhtauksia ja joka vapautuu ilmaan poistoputkesta tai puhdistinlaitteistosta. Tilavuusvirtaukset ilmaistaan yksikkönä m³/h vakio-olosuhteissa;
12. 'kokonaispäästöillä' poistokaasujen sisältämien päästöjen sekä hajapäästöjen kokonaismäärää;

13. 'päästöjen raja-arvolla' tietyillä erityisillä parametreillä pitoisuutena, prosenttisuutena ja/tai päästötasona ilmaista haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen määrää vakio-olosuhteissa (N) laskettuna, ja jota ei yhden tai useamman ajanjakson kuluessa saa ylittää;
14. 'aineilla' mitä hyvänsä kemiallisia alkuaineita tai niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnollisessa tilassaan tai teollisuuden tuottamina, joko kiinteässä tai nestemäisessä muodossa taikka kaasuna;
15. 'valmisteella' kahden tai useamman aineen seoksia tai liuoksia;
16. 'orgaanisella yhdisteellä' yhdistettä, joka sisältää alkuaineista ainakin hiiltä ja yhtä tai useampaa seuraavista: vety, halogeeni, happi, rikki, fosfori, pii tai typpi, lukuun ottamatta hiilen oksideja ja epäorgaanisia karbonaatteja ja bikarbonaatteja,
17. 'haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä' orgaanista yhdistettä, jonka höyrynpaine 293,15 K:n lämpötilassa on vähintään 0,01 kPa tai jolla on vastaava haihtuvuus tietyissä käyttöolosuhteissa. Tässä direktiivissä sitä kreosoottien osaa, joka ylittää syntyvälle höyrynpaineelle asetetun kynnysarvon 293,15 K:n lämpötilassa pidetään haihtuvana orgaanisena yhdisteenä;
18. 'orgaanisella liuottimella' mitä hyvänsä haihtuvaa orgaanista yhdistettä, jota käytetään sellaisenaan tai yhdessä muiden aineiden kanssa ilman, että siinä tapahtuu kemiallisia muutoksia, raaka-aineiden, tuotteiden tai jäteaineiden liuottamiseen, tai jota käytetään puhdistusaineena epäpuhtauksien liuottamiseen, taikka liuotteena, dispergointiväliaineena, viskositeetin säätäjänä, pintajännityksen poistajana, pehmittimenä tai säilöntäaineena;
19. 'halogenoidulla orgaanisella liuottimella' orgaanista liuotinta, jonka jokainen molekyyli sisältää vähintään yhden bromi-, kloori-, fluori- tai jodiatomin;
20. 'pinnoitteella/maalilla' valmistetta, jota käytetään antamaan pinnalle koristava, suojaava tai muu käyttötärpeen mukainen vaikutus, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
21. 'liimalla' mitä hyvänsä valmistetta, jota käytetään yhdistämään tuotteen erilliset osat toisiinsa, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
22. 'painoväriillä' valmistetta, jota käytetään painatustoiminnoissa tekstin tai kuvien painamiseen erilaisille pinnoille, mukaan lukien kaikki orgaaniset liuottimet sekä valmisteet, jotka sisältävät niiden asianmukaisen käytön kannalta välttämättömiä orgaanisia liuottimia;
23. 'lakalla' läpinäkyvää pinnoitetta;
24. 'kulutuksella' laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien kokonaismäärää yhden kalenterivuoden tai muun 12 kuukauden ajanjakson aikana, lukuun ottamatta haihtuvia orgaanisia yhdisteitä, jotka otetaan talteen uudelleenkäyttöä varten;
25. 'prosessiin menevällä määrällä' orgaanisten liuottimien määrää ja niiden määrää toiminnossa käytettävissä valmisteissa, mukaan lukien laitoksessa tai sen ulkopuolella kierrätettävät liuottimet, jotka lasketaan joka kerta, kun niitä käytetään toiminnon suorittamisessa;
26. 'orgaanisten liuottimien uudelleenkäytöllä' laitoksesta talteenotettujen orgaanisten liuottimien käyttöä teknisiin tai kaupallisiin tarkoituksiin, myös polttoaineksi, mutta ei kuitenkaan tällaisen talteenotetun orgaanisen liuottimen loppusijoitusta jätteenä;
27. 'massavirralla' vapautuvien haihtuvien orgaanisten yhdisteiden määrää ilmaistuna massayksikkönä/tunti;
28. 'nimelliskapasiteetilla' laitoksessa käytettyjen orgaanisten liuottimien keskimääräistä päivittäistä enimmäismassaa, jos laitos toimii tavanomaisissa toimintaolosuhteissa ja suunnitellulla teholla,
29. 'tavanomaisella toiminnalla' aikoja, jolloin laitos tai toiminto ovat käynnissä, lukuun ottamatta käynnistys- ja alasajotoimia sekä laitteiston huoltoa;
30. 'hallituilla olosuhteilla' olosuhteita, joiden vallitessa laitosta käytetään niin, että toiminnosta vapautuvat haihtuvat orgaaniset yhdisteet kerätään talteen ja päästetään ulos hallitusti joko poistoputken tai puhdistinlaitteiston kautta, minkä vuoksi ne eivät ole kokonaisuudessaan hajapäästöjä;
31. 'vakio-olosuhteilla' 273,15 K:n lämpötilaa ja 101,3 KPa:n ilmanpainetta;
32. '24 tunnin keskiarvolla' 24 tunnin aikana tavanomaisessa toiminnassa saatujen kaikkien hyväksyttävien lukemien aritmeettista keskiarvoa;
33. 'käynnistys- ja alasajotoimilla' toiminnon, laiteyksiön tai säiliön toiminnan käynnistämiseen, alasajoon taikka tyhjäkäynnin aloittamiseen tai lopettamiseen liittyviä toimintoja. Säännöllisiä oskillointitoiminnon vaiheita ei pidetä käynnistämisenä tai alasajona.

3 artikla

Uusia laitoksia koskevat velvoitteet

Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että:

1. kaikki uudet laitokset ovat 5, 8 ja 9 artiklan säännösten mukaisia;
2. kaikki uudet laitokset, jotka eivät kuulu direktiivin 96/61/EY soveltamisalaan, rekisteröidään tai niille haetaan lupa ennen kuin ne otetaan käyttöön.

4 artikla

Olemassa olevia laitoksia koskevat velvoitteet

Rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista, jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

1. olemassa olevat laitokset ovat 5, 8 ja 9 artiklan mukaisia viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2007;
2. kaikkien olemassa olevien laitosten on oltava rekisteröityjä tai niillä on oltava lupa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2007;
3. lupaa hakevien tai rekisteröitävien laitosten, jotka käyttävät liitteen II B vähentämisohjelmaa, on ilmoitettava siitä toimivaltaisille viranomaisille viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2005;
4. jos
 - laitokseen tehdään olennainen muutos, tai
 - jos laitos olennaisen muutoksen jälkeen tulee ensimmäistä kertaa tämän direktiivin soveltamisalan piiriin,

olennaisen muutoksen kohteena olevaa laitoksen osaa pidetään joko uutena laitoksena tai, jos koko laitoksen kokonaispäästöt eivät ylitä niitä päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olennaisen muutoksen kohteena ollutta osaa olisi pidetty uutena laitoksena, olemassa olevana laitoksena.

5 artikla

Vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet joko luvan myöntämisen edellytyksissä tai sitovilla yleisillä määräyksillä varmistaa, että 2—12 kohdan säännöksiä noudatetaan.
2. Kaikissa laitoksissa on noudatettava:
 - a) joko poistokaasupäästöjen raja-arvoja ja hajapäästöjen arvoja tai kokonaispäästöjen raja-arvoja, sekä muita liitteessä II A vahvistettuja vaatimuksia, tai

- b) liitteessä II B esitettyjä vähentämisohjelman vaatimuksia.

3. a) Hajapäästöjen osalta jäsenvaltioiden on päästöjen raja-arvona sovellettava laitoksiin hajapäästöjen arvoja. Jos toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla kuitenkin osoitetaan, että yksittäisen laitoksen ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollista noudattaa kyseistä arvoa, toimivaltainen viranomainen voi tehdä tämän yksittäisen laitoksen kohdalla poikkeuksen edellyttäen, että tästä ei ole odotettavissa merkittäviä vaaroja ihmisten terveydelle tai ympäristölle. Toiminnanharjoittajan on osoitettava kunkin poikkeuksen osalta toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

- b) Niiden toimintojen osalta, joita ei voida suorittaa hallituissa olosuhteissa, saadaan poiketa liitteen II A mukaisista päästöjen rajoittamista koskevista määräyksistä, jos tämä mahdollisuus on nimenomaisesti mainittu kyseisessä liitteessä. Silloin on sovellettava liitteen II B vähentämisohjelmaa, paitsi jos toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla osoitetaan, että tämä vaihtoehto ei ole teknisesti ja taloudellisesti mahdollinen. Tässä tapauksessa toiminnanharjoittajan on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla, että laitoksessa käytetään parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

Jäsenvaltioiden on 11 artiklan mukaisesti toimitettava komissiolle tiedot a ja b kohtaa koskevasta poikkeuksesta.

4. Laitoksissa, jotka eivät sovelleta vähentämisohjelmaa, jokaisen tämän direktiivin voimaansaattamispäivän jälkeen asennetun puhdistinlaitteiston on täytettävä kaikki liitteessä II A olevat vaatimukset.

5. Laitosten, joissa harjoitetaan kahta tai useampaa toimintaa, joista kukin ylittää liitteessä II A esitetyt kynnysarvot, on:
 - a) 6, 7 ja 8 kohdassa esitettyjen aineiden osalta täytettävä näissä kohdissa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen;

- b) kaikkien muiden aineiden osalta, joko

- i) täytettävä 2 kohdassa esitetyt vaatimukset kunkin toiminnon osalta erikseen, tai
- ii) niiden kokonaispäästöt eivät saa ylittää päästöjä, jotka olisivat syntyneet, jos olisi sovellettu i alakohtaa.

6. Aineet ja valmisteet, jotka sisältämiensä haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuoksi on direktiivin 67/548/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti luokiteltu syöpää aiheuttaviksi, perimää vaurioittaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi ja joille on osoitettu tai joissa on oltava vaaralausekkeet R45, R46, R49, R60, R61, on korvattava niin pitkälle kuin mahdollista ja 7 artiklan 1 kohdassa mainitut ohjeet huomioon ottaen vähemmän haitallisilla aineilla tai valmisteilla mahdollisimman pian.

7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joissa 6 kohdassa tarkoitettuja merkintöjä edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 10 g/h, on noudatettava päästöjen raja-arvoa 2 mg/Nm³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

8. Vaaralausekkeella R40 osoitettujen halogenoitujen haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta on, jos merkintää R40 edellyttävien yhdisteiden yhteinen massavirta on vähintään 100 g/h, noudatettava päästöjen raja-arvoa 20 mg/m³. Päästöjen raja-arvo viittaa yksittäisten yhdisteiden massojen summaan.

Edellä 6 ja 8 kohdassa tarkoitettuja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjä on kansanterveyden ja ympäristön suojelemiseksi rajoitettava samalla tavoin kuin hallituissa olosuhteissa toimivan laitoksen päästöjä, siinä määrin kuin se on teknisesti ja taloudellisesti mahdollista.

9. Niiden haihtuvien orgaanisten yhdisteiden päästöjen osalta, joille tämän direktiivin voimaantulon jälkeen on osoitettu tai joissa on oltava jokin 6 ja 8 kohdassa mainittu vaaralauseke, on mahdollisimman pian noudatettava 7 ja 8 kohdassa mainittuja päästöjen raja-arvoja.

10. Kaikki aiheelliset varotoimenpiteet on toteutettava päästöjen pitämiseksi mahdollisimman vähäisinä käynnistysten ja alasajojen aikana.

11. Ne olemassa olevat laitokset, jotka käyttävät olemassa olevia puhdistinlaitteistoja ja noudattavat seuraavia päästörajoituksia:

— 50 mg C/Nm³ poltolle,

— 150 mg C/Nm³ käytettäessä muuta puhdistinlaitteistoa,

voivat poiketa liitteessä II A esitetystä poistokaasupäästöjen raja-arvoista 12 vuoden ajan 15 artiklassa tarkoitettua päivää, sillä edellytyksellä, että koko laitoksen kokonais-

päästöt eivät ylitä niiden päästöjen kokonaismäärää, jotka olisivat aiheutuneet siinä tapauksessa, että kaikki taulukossa esitetyt vaatimukset olisi täytetty.

12. Vähentämisohjelma taikka 11 kohdan tai 6 artiklan soveltaminen eivät vapauta laitoksia, joiden päästöt sisältävät 6, 7 ja 8 kohdassa määritettyjä aineita, kyseisissä kohdissa esitettyjen vaatimusten täyttämisestä.

13. Jos riskiarviointi suoritetaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 ⁽²⁾ ja komission asetuksen (EY) N:o 1488/94 ⁽³⁾ tai neuvoston direktiivin 67/548/ETY ja komission direktiivin 93/67/ETY ⁽⁴⁾ mukaisesti jonkin merkintää R40, R60 tai R61 edellyttävän aineen osalta, jonka käyttöä tässä direktiivissä rajoitetaan, komissio tarkastelee riskiarvioinnista saatuja johtopäätöksiä ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

6 artikla

Kansalliset suunnitelmat

1. Jäsenvaltiot voivat määritellä ja toteuttaa kansallisia suunnitelmia 1 artiklan mukaisista toiminnoista ja teollisuuslaitoksista aiheutuvien päästöjen vähentämiseksi, lukuun ottamatta liitteessä II A tarkoitettuja toimintoja 4 ja 11, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista. Mitään muita toimintoja ei voida kansallisella suunnitelmalla sulkea tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle. Näiden suunnitelmien avulla aikaansaatujen vähennysten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden vuotuisissa päästöissä, jotka ovat peräisin tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista olemassa olevista laitoksista, on oltava samassa ajassa vähintään yhtä suuria kuin siinä tapauksessa, että kansallisen suunnitelman voimassaolokana olisi sovellettu 5 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä liitteen II A mukaisia päästörajoituksia. Kansallinen suunnitelma on toimitettava komissiolle uudelleen joka kolmas vuosi, tarvittaessa ajantasaistettuna.

Jäsenvaltio, joka määrittelee ja toteuttaa kansallisia suunnitelmia, voi vapauttaa olemassa olevia laitoksia 5 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä liitteessä II A vahvistettujen päästöjen raja-arvojen soveltamisesta. Kansallisessa suunnitelmassa ei missään tapauksessa voida vapauttaa olemassa olevaa laitosta noudattamasta direktiivin 96/61/EY säännöksiä.

2. Kansallisessa suunnitelmassa on oltava luettelo toimenpiteistä, joita on toteutettu tai joita toteutetaan 1 kohdassa määritellyn tavoitteen saavuttamisen turvaamiseksi, mukaan lukien ehdotetun suunnitelman seurantajärjestelmän yksityiskohdat. Siinä on myös oltava sitovia vähentämisen välitavoitteita, joihin tavoitteen saavuttamisessa tapahtuvaa edistymistä voidaan verrata. Sen on oltava

⁽¹⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/98/EY (EYVL L 355, 30.12.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

⁽⁴⁾ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9.

sopuosinnussa asiaa koskevan yhteisön nykyisen lainsäädännön sekä tämän direktiivin asianomaisten säännösten kanssa, ja sen on sisällettävä:

- sen yhden tai useamman toiminnon määrittely, jota suunnitelma koskee;
- näissä toiminnoissa saavutettava päästöjen vähentäminen, joka vastaa vähentämistä, joka olisi saavutettu soveltamalla 1 kohdan mukaisia päästörajoja;
- suunnitelman piiriin kuuluvien laitosten lukumäärä, niiden kokonaispäästöt ja kunkin toiminnon kokonaispäästöt.

Suunnitelmassa on myös oltava täydellinen kuvaus niistä toimista, joiden avulla suunnitelman vaatimukset toteutetaan, näyttö kyseisten toimien täytäntöönpanokelpoisuudesta sekä yksityiskohtaiset tiedot siitä, kuinka suunnitelman noudattamista seurataan.

3. Jäsenvaltion on toimitettava suunnitelma komissiolle. Suunnitelmaan on liitettävä tarvittavat asiakirjat, myös komission erityisesti pyytämät asiakirjat, sen osoittamiseksi, että 1 kohdassa esitetty tavoite saavutetaan. Olemassa olevat laitokset, joihin tehdään olennainen muutos, kuuluvat edelleen kansallisen suunnitelman soveltamisalaan, jos ne kuuluivat suunnitelmaan ennen tällaisen olennaisen muutoksen tekemistä.

4. Jäsenvaltion on nimettävä kansallinen viranomainen, joka on vastuussa 3 kohdassa vaadittujen tietojen keräämisestä ja arvioimisesta sekä kansallisen suunnitelman toteuttamisesta.

5. a) Komissio ilmoittaa 13 artiklassa tarkoitettulle komitealle kansallisten suunnitelmien arviointiperusteista viimeistään vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta.

b) Jos komissio suunnitelman, uudelleen toimitetun suunnitelman tai jäsenvaltioiden 11 artiklan mukaisesti toimittamien, edistymistä koskevien kertomusten perusteella ei ole vakuuttunut siitä, että suunnitelman tavoitteet saavutetaan määräajassa, se ilmoittaa kantansa perusteluineen jäsenvaltiolle ja 13 artiklassa tarkoitettulle komitealle. Se tekee näin kuuden kuukauden kuluessa suunnitelman tai kertomuksen vastaanottamisesta. Jäsenvaltion on tämän jälkeen kolmen kuukauden kuluessa ilmoitettava komissiolle ja komitealle ne korjaavat toimenpiteet, jotka se aikoo toteuttaa varmistaakseen tavoitteiden saavuttamisen.

6. Jos komissio kuuden kuukauden kuluessa korjaavia toimia koskevasta ilmoituksesta päättää, että nämä toimet ovat riittämättömiä suunnitelman tavoitteiden saavuttamiseksi määräajassa, jäsenvaltion on täytettävä 5 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä liitteen II A vaatimukset olemassa ole-

ville laitoksille tässä direktiivissä säädetyssä ajassa. Komission on ilmoitettava päätöksestään 13 artiklassa tarkoitettulle komitealle.

7 artikla

Korvaaminen

1. Komissio varmistaa, että jäsenvaltioiden ja kyseessä olevien toimintojen kesken vaihdetaan tietoja orgaanisten aineiden ja niitä mahdollisesti korvaavien aineiden käytöstä. Se arvioi

- käyttökelpoisuutta,
- mahdollisia vaikutuksia ihmisten terveyteen yleensä ja erityisesti työperäistä altistumista,
- mahdollisia vaikutuksia ympäristöön sekä
- taloudellisia vaikutuksia, erityisesti käytettävissä olevien vaihtoehtojen kustannuksia ja hyötyä koskevia kysymyksiä,

ohjeiden antamiseksi sellaisten aineiden ja tekniikoiden käytöstä, joiden mahdolliset vaikutukset ilmaan, veteen, maaperään, ekosysteemeihin ja ihmisten terveyteen ovat mahdollisimman vähäiset. Komissio julkaisee toimintokohdaiset ohjeet tietojen vaihdon jälkeen.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa mainitut ohjeet otetaan huomioon lupia myönnettäessä ja yleisiä sitovia sääntöjä laadittaessa.

8 artikla

Seuranta

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan laitoksen toiminnanharjoittajaa koskeva velvoite toimittaa kerran vuodessa tai pyydettyä toimivaltaiselle viranomaiselle tietoja, joiden avulla se voi arvioida tämän direktiivin noudattamista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että poistokanavia, joihin on liitetty puhdistinlaitteita ja joista lopullisessa poistokohdassa aiheutuva päästö on keskimäärin yli 10 kg/h kokonaishiiltä, jatkuvasti seurataan sen varmistamiseksi, että niiden vaatimuksia noudatetaan.

3. Muissa tapauksissa jäsenvaltioiden on varmistettava, että tehdään joko jatkuvia tai määräajoin suoritettavia mittauksia. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa on saatava vähintään kolme lukemaa kunkin mittaus-toimenpiteen aikana.

4. Mittauksia ei vaadita silloin, jos putkien suulle asennettavia puhdistinlaitteita ei tarvita tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi.

5. Komissio järjestää liuottimien hallintasuunnitelman käyttöä jäsenvaltioissa koskevan tietojenvaihdon, joka perustuu tämän direktiivin täytäntöönpanoon liittyviin tietoihin 15 artiklassa tarkoitettua päivää seuraavalta kolmen vuoden ajanjaksolta.

9 artikla

Päästöjen raja-arvojen noudattaminen

1. Seuraavien vaatimusten noudattaminen on osoitettava toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla:

- poistokaasupäästöjen raja-arvot, hajapäästöarvot ja kokonaispäästöjen raja-arvot;
- liitteen II B mukaisen vähentämisohjelman vaatimukset;
- 5 artiklan 3 kohdan säännökset.

Liitteessä III on liuottimien hallintasuunnitelmaan liittyviä ohjeita, joiden avulla voidaan osoittaa, että näitä vaatimuksia on noudatettu.

Kaasujen määrät saadaan lisätä poistokaasuihin jäädyttämisen- ja laimentamistarkoituksessa, kun se on teknisesti perusteltua, mutta niitä ei saa ottaa huomioon määriteltäessä epäpuhtauden massapitoisuutta poistokaasussa.

2. Olennaisen muutoksen suorittamisen jälkeen päästöjen raja-arvojen noudattaminen tarkistetaan uudelleen.

3. Jatkuissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos:

- a) mikään 24 tunnin keskiarvo tavanomaisen toiminnan aikana ei ylitä päästöjen raja-arvoja, ja
- b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.

4. Määräajoin suoritettavissa mittauksissa päästöjen raja-arvoja katsotaan noudatetun, jos yhden seurantatoimenpiteen aikana:

- a) kaikkien lukemien keskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja, ja
- b) mikään tuntikeskiarvo ei ylitä päästöjen raja-arvoja yli 1,5-kertaisesti.

5. Edellä 5 artiklan 7 ja 8 kohdan säännösten noudattaminen on tarkistettava kyseessä olevien yksittäisten haihtuvien orgaanisten yhdisteiden massapitoisuuksien summan perusteella. Muissa tapauksissa noudattamista on arvioitava vapautuneen kokonaishiilimassan perusteella, jollei liitteessä II A toisin säädetä.

10 artikla

Noudattamatta jättäminen

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että havaittaessa tämän direktiivin säännöksiä rikotun:

- a) toiminnanharjoittaja ilmoittaa tästä toimivaltaiselle viranomaiselle ja toteuttaa toimenpiteitä varmistukseksi, että toiminta saatetaan säännösten mukaiseksi mahdollisimman pian, ja
- b) mikäli noudattamatta jättämisestä aiheutuu ihmisten terveydelle välitöntä vaaraa ja niin kauan kuin toimintaa ei a alakohdan mukaisesti ole saatettu säännösten mukaiseksi, toiminnon suorittaminen keskeytetään.

11 artikla

Tietojärjestelmät ja kertomusten antaminen

1. Jäsenvaltioiden on joka kolmas vuosi kertomuksen muodossa toimitettava komissiolle tiedot tämän direktiivin täytäntöönpanosta. Tämä kertomus on laadittava komission direktiivin 91/692/ETY⁽¹⁾ 6 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti laatiman kyselylomakkeen tai kaavan pohjalta. Kyselylomake tai kaava on lähetettävä jäsenvaltioille kuusi kuukautta ennen sen jakson alkua, jolta kertomus laaditaan. Kertomus on annettava komissiolle yhdeksän kuukauden kuluessa sen kolmivuotiskauden päättymisestä, jota kertomus koskee. Jäsenvaltioiden on julkaistava kertomukset heti, kun ne on toimitettu komissiolle, jollei direktiivin 90/313/ETY⁽²⁾ 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyistä rajoituksista muuta johdu. Ensimmäinen kertomus koskee kolmea ensimmäistä vuotta 15 artiklassa tarkoitettua päivästä lukien.

2. Edellä 1 kohdan mukaisesti annettaviin tietoihin on erityisesti sisällyttävä riittävä määrä edustavaa aineistoa sen osoittamiseksi, että 5 artiklan vaatimuksia ja tapauksen mukaan 6 artiklan vaatimuksia on noudatettu.

3. Komission on jäsenvaltioiden toimittamien tietojen pohjalta laadittava kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun jäsenvaltiot ovat toimittaneet ensimmäiset kertomuksensa. Komission on toimitettava kyseinen kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle siihen liittyvine aiheellisine ehdotuksineen.

12 artikla

Tietojen julkisuus

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ainakin uusia laitoksia tai

⁽¹⁾ EYVL L 377, 31.12.1991, s. 48.

⁽²⁾ EYVL L 158, 23.6.1990, s. 56.

direktiivin 96/61/EY mukaista lupaa edellyttävien laitosten olennaisia muutoksia koskevat lupahakemukset ovat sopivan ajan yleisön saatavilla, jotta yleisöllä on mahdollisuus tehdä niitä koskevat huomautuksensa ennen toimivaltaisen viranomaisen päätöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 90/313/ETY soveltamista. Tähän ei liity minikäänlaista velvoitetta muokata tietoja yleisöä varten, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/61/EY soveltamista.

Toimivaltaisen viranomaisen päätöksen, johon on liitetty ainakin jäljennös luvasta, ja siihen mahdollisesti tehtävien päivitysten on myös oltava yleisön saatavilla.

Laitoksiin sovellettavat sitovat yleiset säännöt sekä luettelo rekisteröidyistä ja luvan saaneista toiminnoista on oltava yleisön saatavilla.

2. Edellä 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen ja lupa- tai rekisteröintiedellytysten mukaisen päästöjen tarkkailun tulosten, jotka ovat toimivaltaisen viranomaisen hallussa, on oltava yleisön saatavilla.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan, jollei niistä rajoituksista muuta johdu, joiden perusteella viranomaisilla on oikeus kieltäytyä direktiivin 90/313/ETY 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tietojen antamisesta, mukaan lukien luottamukselliset kaupalliset ja teolliset tiedot.

13 artikla

Komitea

Komissiota avustaa neuvoa-antava komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa, tarvittaessa äänestettyään, lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan.

Lausunto merkitään pöytäkirjaan; lisäksi jokaisella jäsenvaltiolla on oikeus pyytää, että sen kanta merkitään pöytäkirjaan.

Komission on, niin suurelta osin kuin mahdollista, otettava huomioon komitean lausunto. Sen on ilmoitettava komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

14 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on määritettävä seuraamukset tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet niiden toimeenpanemiseksi. Määritettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, suhteellisia ja vaikuttavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 15 artiklassa mainittuna ajankohtana sekä myöhemmistä muutoksista niin pian kuin mahdollista.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ... huhtikuuta 2001 mennessä. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin, tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kirjallisina ne keskeiset kansalliset säännökset, jotka ne ovat antaneet tai antavat tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 11 päivänä maaliskuuta 1999.

Neuvoston puolesta

J. TRITTIN

Puheenjohtaja

LIITE I

SOVELTAMISALA

Tämä liite käsittää 1 artiklassa tarkoitettujen toimintojen luokat. Tässä liitteessä mainitut toiminnot kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan, jos ne ylittävät liitteessä II A mainitut kynnyksarvot. Kussakin tapauksessa toimintoon kuuluu laitteiden puhdistaminen mutta ei tuotteen puhdistamista, ellei toisin ole säädetty.

Liimaus

- toiminto, jossa liima levitetään johonkin pintaan, painatustoimintoihin liittyvää liimausta ja laminointia lukuun ottamatta.

Maalaukset, pinnoitukset

- toiminto, jossa levitetään yksi tai useampia kerroksia jatkuvaa kalvoa
 - seuraaviin ajoneuvoihin:
 - uudet autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkaan M1 direktiivin 70/156/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti ja luokkaan N1, mikäli ne maalataan samassa laitoksessa kuin M1-luokan ajoneuvot;
 - rekkojen ohjaamot, jotka on määritelty ajajan majoitustilaksi, ja direktiivissä 70/156/ETY säädettyjen N2- ja N3-ajoneuvoluokkien mukaiseen majoitukseen liittyvä tekninen välineistö kokonaisuudessaan;
 - pakettiautot ja rekat, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin N1, N2 ja N3 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti, mutta jotka eivät sisällä rekkojen ohjaamoita;
 - linja-autot, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin M2 ja M3 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti;
 - perävaunuihin, jotka on määritelty ajoneuvoluokkiin O1, O2, O3 ja O4 direktiivin 70/156/ETY mukaisesti;
 - metalli- ja muovipintoihin mukaan lukien lentokoneiden, laivojen, junien, jne. pinnat;
 - puupintoihin;
 - tekstiili-, kangas-, folio- ja paperipintoihin;
 - nahkaan.

Tämä ei sisällä kappaleiden pinnoitusta metallilla elektroforeesi- ja kemiallista sumutustekniikkaa käyttäen. Jos maalaus/pinnoitus käsittää vaiheen, jossa sama kappale painetaan millä tahansa tekniikalla, kyseistä painatusvaihetta pidetään maalauksen/pinnoituksen osana. Erillisinä toimintoina suoritettuja painatustoimintoja ei kuitenkaan lueta kuuluviksi tähän kohtaan, mutta ne voivat kuulua direktiivin piiriin, jos painatustoiminto kuuluu sen soveltamisalaan.

Kelapinnoitus

- toiminto, jossa rulla terästä, ruostumatonta terästä, päällystettyä terästä, kupariseoksia tai alumiininauhaa pinnoitetaan joko kalvon muodostuksella tai laminaatilla jatkuvassa prosessissa.

Kemiallinen pesu

- teollinen tai kaupallinen toiminto, jossa käytetään haihtuvia orgaanisia yhdisteitä vaatteiden, huonekalujen tai vastaavien kulutustavaroiden puhdistamiseen tarkoitettussa laitoksessa, lukuun ottamatta tahrojen ja jälkien poistamista manuaalisesti tekstiili- ja vaateusteollisuudessa.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/27/EY (EYVL L 233, 25.8.1997, s. 1).

Jalkineiden valmistus

- kokonaisten jalkineiden tai niiden osien tuottamiseen tarkoitetut toiminnot.

Maalien, lakkojen, painovärien ja liimojen valmistus

- edellä mainittujen lopputuotteiden ja niiden välituotteiden valmistus, kun se tapahtuu samassa laitoksessa, sekoittamalla pigmenttejä, hartseja ja liima-aineita orgaanisiin liuottimiin tai muihin kantoaineisiin, mukaan lukien dispergointi ja esidispergointi, viskositeetin ja värisävyjen säätäminen sekä lopputuotteen pakkaamiseen liittyvät toimet.

Lääketeollisuus

- lääkkeiden kemiallinen synteesi, käymisprosessi, uutto, formulointi ja viimeistely sekä raaka-aineiden valmistus, jos se tapahtuu samassa paikassa.

Painatus

- tekstin ja/tai kuvien jäljentäminen, jossa painoväri siirretään kuvansiirtäjän avulla jollekin pinnalle. Tämä sisältää asiaan kuuluvat lakkaus-, pinnoitus- ja laminointitekniikat. Kuitenkin vain seuraavat osaprosessit kuuluvat tämän direktiivin soveltamisalaan:
 - *fleksopaino* — painatustoiminto, jossa kuvansiirtäjänä käytetään kumia tai kimmoisia valopolymeerejä, joiden päällä painovärit ovat painamatta jätettävien alueiden yläpuolella, ja jossa käytetään haihtumalla kuivuvia nestemäisiä painovärejä;
 - *heatset-rainoffset* — rainapainatustoiminto, jossa käytetään kuvansiirtäjää siten, että painettava ja painamatta jätettävä alue ovat samassa tasossa; raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina. Painamatta jätettävä alue käsitellään vettä imeväksi ja siten painoväriä hylkiväksi. Painettava alue käsitellään siten, että se ottaa vastaan ja välittää edelleen painovärin painettavalle pinnalle. Haihtuminen tapahtuu uunissa, jossa käytetään kuumaa ilmaa painetun materiaalin kuumentamiseksi;
 - *painatusprosessiin liittyvä laminointi* — kahden tai useamman joustavan materiaalin liittäminen yhteen laminaattien tuottamiseksi;
 - *julkaisusyväpaino* — syväpaino, jota käytetään aikakauslehdissä, esitteissä, luetteloissa tai vastaavissa tuotteissa olevan paperin painatukseen toluenipohjaisia painovärejä käyttäen;
 - *syväpaino* — painatustoiminto, jossa käytetään lieriömäistä kuvansiirtäjää, jolloin painettava alue on painamatta jätettävän alueen alapuolella, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat haihtumalla. Syvennykset täytetään painovärillä ja painamatta jätettävät alueet puhdistetaan ylimääräisestä painoväristä, ennen kuin painettava pinta koskettaa lieriötä ja nostaa painovärin syvennyksistä;
 - *rotaatioseripaino* — rainapainatustoiminto, jossa painoväri puristetaan painettavalle pinnalle huokoisesta kuvansiirtäjän läpi, jolloin painettava alue on avoinna ja painamatta jätettävä alue on eristetty, ja jossa käytetään nestemäisiä painovärejä, jotka kuivuvat ainoastaan haihtumalla. Raina tarkoittaa sitä, että painettava materiaali syötetään koneeseen rullalta eikä erillisinä arkkeina;
 - *lakkaus* — toiminto, jossa pakkausmateriaalin myöhempiä sulkemista varten tarkoitettu lakka tai liima levitetään joustavalle materiaalille.

Kumin jalostus

- luonnonkumin tai synteettisen kumin sekoitus-, jauhamis-, seostus-, kalanterointi-, ekstrudointi- ja vulkanointitoiminto sekä kaikki avustavat toimenpiteet luonnonkumin tai synteettisen kumin muuttamiseksi lopputuotteeksi.

Pintojen puhdistus

- kemiallista pesua lukuun ottamatta toiminto, jossa käytetään orgaanisia liuottimia epäpuhtauksien poistamiseksi materiaalin pinnalta rasvanpoisto mukaan lukien. Puhdistustoimintoa, johon kuuluu useampi kuin

yksi vaihe ennen jotakin muuta toimintoa tai sen jälkeen, pidetään yhtenä pinnan puhdistustoimintona. Tällä toiminnolla tarkoitetaan tuotteen pinnan puhdistusta eikä laitteiston puhdistusta.

Kasviöljyjen sekä eläinrasvojen uutto ja kasviöljyjen jalostustoiminnot

- toiminto kasviöljyjen uuttamiseksi siemenistä ja muista kasviaineksista, kuivajäämien käsittely rehun tuottamiseksi, siemenistä, kasvi- ja/tai eläinaineksista saatujen rasvojen ja kasviöljyjen jalostus.

Ajoneuvojen korjausmaalaus

- Teollinen tai kaupallinen maalaustoiminto tai siihen liittyvät rasvanpoistotoiminnot, joilla tehdään
 - direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien maalaus, joka suoritetaan osana ajoneuvon korjausta, entistämistä tai koristelua tuotantolaitoksen ulkopuolella, tai
 - direktiivissä 70/156/ETY määriteltyjen maantieajoneuvojen tai niiden osien alkuperäinen maalaus korjaustyyppisillä materiaaleilla, kun se suoritetaan alkuperäisten tuotantolinjojen ulkopuolella, tai
 - perävaunujen (mukaan luettuna puoliperävaunut) (ajoneuvoluokka O) maalaus.

Lankalakkaus

- muuntimiin, moottoreihin jne. tarkoitettuihin käämeihin käytettävien metallijohtimien pinnoitus.

Puun kyllästäminen

- puutavaran säilymistä parantava toiminto.

Puun ja muovin laminointi

- puun ja/tai muovin kiinnittäminen yhteen laminoitujen tuotteiden valmistamiseksi.

—

LIITE II A

I KYNNYSARVOT JA PÄÄSTÖJEN RAJOITTAMINEN

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöraja hajapäästöille (pro- sentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
1	Heatset-rainaoffset-painatus (> 15)	15–25 > 25	100 20	30 ⁽¹⁾ 30 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Liuotinjäämää lopputuot- teessa ei pidetä hajapääs- töjen osana.
2	Julkaisusyväpaino (> 25)		75	10	15			
3	Muu syväpaino, fleksopaino, rotaatioseripaino, muut lami- nointi- tai lakkausyksiköt (> 15) tekstiilien ja kartongin rotaatioseripaino (> 30)	15–25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20				⁽¹⁾ Kynnysarvo tekstiilien ja kartongin rotaatioseripai- nolle.
4	Pintojen puhdistus ⁽¹⁾ (> 1)	1–5 > 5	20 ⁽²⁾ 20 ⁽²⁾	15 10				⁽¹⁾ Käyttäen 5 artiklan 6 ja 8 kohdassa määriteltyjä yhdisteitä. ⁽²⁾ Raja-arvo viittaa yhdistei- den massaun mg C/Nm ³ , eikä hiilen kokonaismää- rään.
5	Muu pintojen puhdistus (> 2)	2–10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾				⁽¹⁾ Näitä arvoja ei sovelleta laitoksiin, jotka osoittavat toimivaltaiselle viranomai- selle, että kaikkien käytet- tyjen puhdistusaineiden keskimääräinen orgaanisen liuottimen pitoisuus ei ylitä 30 paino-%:ia.
6	Ajoneuvojen maalaus (< 15) ja korjausmaalaus	> 0,5	50 ⁽¹⁾	25				⁽¹⁾ 9 artiklan 3 kohdan mu- kaaisesti mittausten keski- määräisen keston on ol- tava 15 minuuttia

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaa- sujen pääs- töraja (mg C/Nm ³)	Päästöraja hajapäästöille (pro- sentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
7	Kelapinnoitus (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10			⁽¹⁾ Laitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, päästöraja on 150 mg C/Nm ³ .
8	Muu pinnoitus, mukaan lukien metallin, muovin, tekstiilien ⁽⁵⁾ , folion ja paperin pinnoitus/maalaus (> 5)	5–15 > 15	100 ⁽¹⁾ , ⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾ ⁽³⁾ , ⁽⁴⁾	25 ⁽⁴⁾ 20 ⁽⁴⁾				⁽¹⁾ Päästörajaa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä päästörajaa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista pinnoitussovellutuksiin. ⁽³⁾ Tekstiilien pinnoituslaitosten, jotka käyttävät talteenotettujen liuotinten uudelleenkäytön mahdollistavia tekniikoita, pinnoitukseen ja kuivausprosesseihin sovellettava päästöraja on yhteensä 150 mg C/Nm ³ . ⁽⁴⁾ Maalaustoiminnot, joita ei voi tehdä hallituissa olosuhteissa (kuten laivanrakennuksessa, lentokoneen maalauksessa) saavat poiketa näistä arvoista 5 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti. ⁽⁵⁾ Rotaatioseripaino tekstiileille kuuluu toimintoon 3.
9	Lankalakkaus (> 5)					10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾		⁽¹⁾ Sovelletaan laitoksiin, joissa langan keskimääräinen halkaisija on ≤ 0,1 mm. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin muihin laitoksiin.
10	Puupintojen maalaus (> 15)	15–25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20				⁽¹⁾ Päästörajaa sovelletaan hallituissa olosuhteissa tapahtuvaan maalaukseen ja kuivausprosesseihin. ⁽²⁾ Ensimmäistä arvoa sovelletaan kuivausprosesseihin, toista maalausprosesseihin.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaa- sujen pääs- töraja (mg C/Nm ³)	Päästöraja hajapäästöille (pro- sentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
11	Kemiallinen pesu					20 g/kg ^{(1), (2), (3)}		⁽¹⁾ Ilmaistu vapautuneen liuottimen massana puhdistettua tuotekiloa kohden. ⁽²⁾ Edellä 5 artiklan 8 kohdassa määriteltyä päästörajaa ei sovelleta tällä sektorilla. ⁽³⁾ Seuraava poikkeus koskee vain Kreikkaa: 12 vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta kokonaispäästörajaa ei sovelleta niihin olemassa oleviin laitoksiin, jotka sijaitsevat syrjäisillä alueilla ja/tai saarilla, joiden asukasluku on enintään 2 000 vakituista asukasta ja joilla uusinta tekniikkaa edustavien laitteiden käyttö ei ole taloudellisesti mahdollista.
12	Puun kyllästys (> 25)		100 ⁽¹⁾	45		11 kg/m ³		⁽¹⁾ Ei sovelleta kreosootilla tapahtuvaan kyllästykseen.
13	Nahan viimeistely (> 10)	10–25 > 25 > 10 ⁽¹⁾				85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²		Päästörajat on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmistetun tuotteen neliometriä kohden. ⁽¹⁾ Nahan pinnoitusproses- sissa sisustamisessa ja ku- lutushyödykkeinä käyte- tyissä yksittäisissä nahka- tuotteissa, kuten lau- kuissa, yöissä, lompa- koissa jne.
14	Jalkineiden valmistus (> 5)					25 g paria kohden		Kokonaispäästörajat on ilmaistu vapautuneen liuottimen grammamääränä valmis- ta jalkineparia kohden.
15	Puun ja muovin laminointi (> 5)					30 g/m ²		

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöraja hajapäästöille (pro- sentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
16	Liimapinnoitus (> 5)	5–15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20				⁽¹⁾ Jos käytetään talteen- otetun liuottimen uudel- leenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg C/Nm ³ .
17	Maalien, lakkojen, painovä- rien ja liimojen valmistus (> 100)	100–1 000 > 1 000	150 150	5 3		5 % käytetystä liuottimesta 3 % käytetystä liuottimesta		Hajapäästöjen päästöraja ei sisällä liuotinta, joka myy- dään osana kyseistä maalaus- valmistetta suljetussa pak- kauksessa.
18	Kumin jalostus (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾		25 % käytetystä liuottimesta		⁽¹⁾ Jos käytetään talteen- otetun liuottimen uudel- leenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Hajapäästöjen päästöraja ei sisällä liuotinta, joka myydään osana kyseistä tuotetta tai valmistetta suljetussa pakkauksessa.
19	Kasviöljyjen ja eläinrasvan uutto sekä kasviöljyjen jalostus (> 10)					Eläinrasva: 1,5 kg/tonni Risiiniöljy: 3,0 kg/tonni RRapsin siemen: 1,0 kg/tonni Auringonkukan siemen: 1,0 kg/ tonni Soijapavut (tavanomainen murskaus): 0,8 kg/tonni Soijapavut (val- koiset hiutaleet): 1,2 kg/tonni Muut siemenet ja muut kasviainek- set: 3 kg/tonni ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonni ⁽²⁾ 4 kg/tonni ⁽³⁾		⁽¹⁾ Toimivaltaisen viranomai- sen olisi asetettava koko- naispäästöraajat yksittäisiä siemeneriä ja muita kas- viaineksia käsitteleville lai- toksille tapauskohtaisesti käyttäen parhaita käytet- ävissä olevia tekniikoita. ⁽²⁾ Sovelletaan kaikkiin frak- tointi-prosesseihin kumien poistoa lukuun ottamatta (kumien poistaminen öljystä). ⁽³⁾ Sovelletaan kumien pois- toon.

	Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Kynnysarvo (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Poistokaasujen päästöraja (mg C/Nm ³)	Päästöraja hajapäästöille (pro- sentteina liuottimien käytöstä)		Kokonaispäästöraja		Erityismääräykset
				Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
20	Lääketeollisuus (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5 % käyte- tystä liuotti- mesta	15 % käyte- tystä liuotti- mesta	⁽¹⁾ Jos käytetään talteen- otetun liuottimen uudel- leenkäytön mahdollistavia tekniikoita, poistokaasujen päästöraja on 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Hajapäästöjen raja-arvo ei sisällä liuotinta, joka myy- dään osana kyseistä tuo- tetta tai valmistetta sulje- tussa pakkauksessa.

II AJONEUVOJEN MAALAUSTEOLLISUUS

Kokonaispäästörajat ilmaistaan vapautuneen liuottimen grammamääränä suhteessa tuotteen neliömetreinä ilmaistuun pinta-alaan ja vapautuneen liuottimen kilomääränä suhteessa auton koriin.

Kaikkien jäljempänä olevassa taulukossa esitettyjen tuotteiden pinta-ala määritellään seuraavasti:

- pinta-ala laskettuna elektroforeesiteknikalla käsitellystä kokonaisalueesta yhdessä kaikkien niiden osien pinta-alojen kanssa, jotka mahdollisesti lisätään maalausprosessin seuraavissa vaiheissa silloin, kun ne maalataan samoilla maaleilla kuin kyseinen tuote, tai laitoksessa maalatun tuotteen kokonaispinta-ala.

Elektroforeesiteknikalla käsiteltävän alueen pinta-ala lasketaan seuraavaa kaavaa käyttäen:

$$\frac{2 \times \text{tuotteen korin kokonaispaino}}{\text{metallilevyn keskimääräinen paksuus} \times \text{metallilevyn tiheys}}$$

Tätä menetelmää sovelletaan myös muihin levyistä valmistettuihin maalattuihin osiin.

Tietokoneavusteista suunnittelua (CAD) tai vastaavia muita menetelmiä käytetään laskettaessa muiden osien lisäämisestä aiheutuvia pinta-aloja tai laitoksessa maalatun alueen kokonaispinta-ala.

Jäljempänä olevassa taulukossa esitetty päästöjen kokonaisraja viittaa kaikkiin samassa laitoksessa suoritettaviin prosessivaiheisiin elektroforeesiteknikasta tai mistä tahansa muusta maalausprosessista lähtien aina loppuvaiheen vahaukseen ja suojapinnoitteen kiillotukseen asti, prosessilaitteiston puhdistukseen käytetty liuotin sekä suihkemaalikatokset ja muut kiinteät rakenteet sekä tuotannon aikana että sen ulkopuolella mukaan lukien. Kokonaispäästöraja ilmaistaan orgaanisten yhdisteiden massojen summana maalatun tuotteen kokonaispinta-alan neliometriä kohden sekä niiden summana auton koria kohden.

Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Tuotannon kynnysarvo (Viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset
Uusien autojen maalaus (> 15)	> 5 000	45 g/m ² tai 1,3 kg/kori + 33 g/m ²	60 g/m ² tai 1,9 kg/kori + 41 g/m ²
	≤ 5 000 itsekantavaa rakennetta tai > 3 500 alustalle rakennettu	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²	90 g/m ² tai 1,5 kg/kori + 70 g/m ²

Toiminto (Liuottimien kulutuksen kynnysarvo tonnia/vuosi)	Tuotannon kynnysarvo (Viittaa maalatun tuotteen vuosituotantoon)	Kokonaispäästöjen raja-arvot	
		Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset
		Kokonaispäästöjen raja-arvot (g/m ²)	
Uusien rekkojen ohjaamojen maalaukset (> 15)	≤ 5 000 > 5 000	65 55	85 75
Uusien pakettiautojen ja rekko- jen maalaukset (> 15)	≤ 2 500 > 2 500	90 70	120 90
Uusien linja-autojen maalaukset (> 15)	≤ 2 000 > 2 000	210 150	290 225

Ajoneuvojen maalauslaitosten, joiden liuottimien kulutuksen kynnysarvo jää alle edellä esitetyn taulukon mukaisen kynnysarvon, on täytettävä korjausmaalaukselle liitteessä II A esitetyt vaatimukset.

LIITE II B

VÄHENTÄMISOHJELMA

1. Periaatteet

Vähentämisohjelman tarkoituksena on mahdollistaa toiminnanharjoittajalle päästöjen vähennysten saavuttaminen muilla keinoin ja siten, että vähennykset vastaavat vähennyksiä, jotka saavutettaisiin päästöjen raja-arvoja soveltamalla. Tätä varten toiminnanharjoittaja voi käyttää mitä vähentämisohjelmaa tahansa, joka on erityisesti suunniteltu hänen laitokselleen edellyttäen, että lopuksi saavutetaan vastaava päästöjen vähennys. Jäsenvaltioiden on toimitettava direktiivin 11 artiklan mukaisesti komissiolle tietoja edistymisestä vastaavan päästöjen vähennyksen saavuttamisessa ja vähennysohjelman soveltamisessa saaduista kokemuksista.

2. Käytäntö

Käytettäessä maaleja/pinnoitteita, lakkoja, liimoja tai painovärejä voidaan käyttää seuraavaa ohjelmaa. Jos seuraava menetelmä ei sovellu, toimivaltainen viranomainen voi sallia toiminnanharjoittajan käyttää jotakin muuta vaihtoehtoa ja sitä tyydyttävää poikkeuslupaohjelmaa, jolla saavutetaan tässä esitetyt periaatteet. Ohjelmassa otetaan huomioon seuraavat seikat:

- i) jos vähän liuotinta sisältävien tai liuotinta sisältämättömien korvaavien aineiden kehitys on yhä meneillään, toiminnanharjoittajalle on myönnettävä lisäaikaa omien päästöjen vähennysohjelmiansa toimeenpanemiseksi,
- ii) päästövähennysten vertailukohteen pitäisi vastata mahdollisimman tarkoin ilman vähennystoimenpiteitä syntyviä päästöjä.

Seuraava ohjelma on tarkoitettu laitoksille, joiden tuotteen kiintoainepitoisuuden voidaan olettaa pysyvän muuttumattomana, ja sitä käytetään päästövähennysten vertailukohteen määrittelemiseksi.

- i) Toiminnanharjoittajan on esitettävä päästöjen vähentämisohjelma, joka sisältää erityisesti käytettävien kokonaismäärien keskimääräisen liuotinpitoisuuden vähennyksiä ja/tai kiintoaineiden tehokkaampaa käyttöä laitoksen kokonaispäästöjen vähentämiseksi määrättyyn prosenttiin vuosittaisista vertailupäästöistä eli päästöjen tavoitearvoon. Tämä on tehtävä seuraavan aikataulun mukaisesti:

Ajanjakso		Vuosittaisten päästöjen sallittu enimmäismäärä
Uudet laitokset	Olemassa olevat laitokset	
31.10.2001 mennessä	31.10.2005 mennessä	Tavoitearvo $\times 1,5$
31.10.2004 mennessä	31.10.2007 mennessä	Tavoitearvo

- ii) Vuosittainen vertailupäästö lasketaan seuraavasti:

- a) Määritetään vuodessa kulutetun maalin/pinnoitteen ja/tai painovärin, lakan tai liiman sisältämän kiintoaineen kokonaismassa. Kiintoainetta ovat kaikki sellaiset aineet maaleissa/pinnoitteissa, painoväreissä, lakoissa tai liimoissa, joista tulee kiinteitä veden tai haihtuvien orgaanisten yhdisteiden haihduttua.
- b) Vuosittaiset vertailupäästöt lasketaan kertomalla a alakohdassa määritetty massa asianomaisella seuraavassa taulukossa esitetyllä kertoimella. Toimivaltaiset viranomaiset voivat mukauttaa näitä kertoimia yksittäisten laitosten kohdalla siten, että kiintoaineiden käytön todennettavissa oleva tehostuminen otetaan huomioon.

Toiminto	Kerroin ii kohdan b alakohdan soveltamiseksi
Syväpaino; fleksopaino: laminointi painatuksen osana; lakkaus painatuksen osana; puupintojen maalaus/pinnoitus; tekstiilien, kankaan, folion tai paperin pinnoitus/maalaus; liimaus	4
Kelapinnoitus, ajoneuvojen korjausmaalaus	3
Elintarvikkeiden kanssa kosketuksiin joutuvat pinnoitukset, ilmailu- ja avaruusalalan pinnoitukset	2,33
Muu pinnoitus ja rotaatioseripaino	1,5

- c) Päästöjen tavoitearvo on yhtä suuri kuin vuosittainen vertailupäästö kerrrottuna prosenttimäärällä, joka on
- (hajapäästöjen arvo + 15) laitoksille, jotka kuuluvat liitteen II A 6 kohtaan ja jotka sijoittuvat 8 ja 10 kohdan alempiin kynnysrajoihin,
 - (hajapäästöjen arvo + 5) kaikille muille laitoksille.
- d) Vaatimuksia katsotaan noudatetun, jos liuottimien hallintasuunnitelmassa määritetty todellinen päästö on pienempi tai yhtä suuri kuin päästöjen tavoitearvo.

—

LIITE III

LIUOTTIMIEN HALLINTASUUNNITELMA

1. Johdanto

Tässä liitteessä annetaan ohjeet liuottimien hallintasuunnitelman toteuttamiseksi. Siinä määritetään sovellettavat periaatteet (2 kohta), annetaan puitteet ainetaseelle (3 kohta) ja osoitetaan vaatimukset, joiden mukaan noudattamista arvioidaan (4 kohta).

2. Periaatteet

Liuottimien hallintasuunnitelman tarkoituksena on:

- i) arvioida säännösten noudattamista 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti,
- ii) osoittaa tulevia vähennysvaihtoehtoja, ja
- iii) mahdollistaa tietojen antaminen liuottimien kulutuksesta, liuotinpäästöistä ja tämän direktiivin säännösten noudattamisesta.

3. Määritelmät

Seuraavat määritelmät muodostavat kehykset ainetaseen laatimiselle.

Prosessiin menevä orgaanisten liuottimien määrä (I):

- I1. Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä hankituissa valmisteissa, ja jota käytetään prosessissa ajanjaksolla, jolta ainetasetta lasketaan.
- I2. Orgaanisten liuottimien määrä tai niiden määrä valmisteissa, jotka on otettu talteen ja käytetty uudelleen liuottimena prosessissa. (Kierrätetty liuotin lasketaan joka kerta, kun sitä käytetään toiminnon suorittamisessa.)

Toiminnosta poistuva orgaanisten liuottimien määrä (O):

- O1. Poistokaasupäästöt.
- O2. Veteen liuenneet orgaaniset liuottimet; laskettaessa O5-arvoa otetaan tarvittaessa huomioon jäteveden käsittely.
- O3. Orgaanisten liuottimien määrä, joka jää jäljelle prosessista valmistuviin tuotteisiin epäpuhtauksina tai jääminä.
- O4. Sellaiset orgaanisten liuottimien päästöt ilmaan, joita ei ole otettu talteen. Tähän kuuluu tilojen yleinen ilmanvaihto, jolloin ilmaa vapautuu ulkopuoliseen ympäristöön ikkunoiden, ovien, tuuletusaukkojen ja muiden vastaavien aukkojen kautta.
- O5. Kemiallisista tai fysikaalisista reaktioista aiheutuvat orgaanisten liuottimien ja/tai yhdisteiden häviäminen (esimerkiksi polttamalla tai muuten poistokaasua tai jätevettä käsittelemällä hävitetyt tai esimerkiksi absorboimalla talteen otetut, edellyttäen, että ne eivät kuulu O6, O7, tai O8 kohtaan).
- O6. Kerätyn jätteen sisältämät orgaaniset liuottimet.
- O7. Orgaaniset liuottimet tai valmisteiden sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka myydään tai aiotaan myydä kaupallista arvoa omaavina tuotteina.
- O8. Valmisteiden sisältämät orgaaniset liuottimet, jotka on otettu talteen uudelleen käyttöä varten, ei kuitenkaan käytettäväksi prosessiin, edellyttäen, että ne eivät kuulu O7 kohtaan.
- O9. Muulla tavoin vapautuvat orgaaniset liuottimet.

4. Liuottimien hallintasuunnitelman käyttöä koskevat ohjeet vaatimusten noudattamista arvioitaessa

Liuottimien hallintasuunnitelman käyttö määräytyy sen mukaan, minkä vaatimuksen noudattamista tarkistetaan, seuraavasti:

i) Liitteessä II B olevan vähennysvaihtoehdon, jossa kokonaispäästöraja ilmaistaan tuoteyksikkökohtaisina liuotinpäästöinä, tai muuten liitteessä II A olevien vaatimusten noudattamisen arviointi.

a) Kaikille toiminnoille, joissa käytetään liitettä II B, olisi tehtävä vuosittain liuottimien hallintasuunnitelma kulutuksen (C) määrittelemiseksi. Seuraavaa yhtälöä voidaan käyttää kulutuksen laskennassa:

$$C = I1 - O8$$

Vastaavalla tavalla olisi laskettava myös pinnoitteissa/maaleissa käytettävät kiintoaineet vuosittaisten vertailu- ja tavoitepäästöjen siitä edelleen johtamiseksi.

b) Tuoteyksikkökohtaisten kokonaisliuotinpäästöjen tai muuten liitteessä II A mainittujen raja-arvojen noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma olisi tehtävä vuosittain, jotta päästöt (E) voidaan määrittää. Seuraavaa yhtälöä voidaan käyttää päästöjen laskennassa:

$$E = F + O1,$$

jossa F edustaa hajapäästöjä siten kuin tämä on määritelty ii kohdan a alakohdassa. Päästöluku olisi sitten jaettava asianomaisella tuoteparametrilla.

c) Direktiivin 5 artiklan 5 kohdan b alakohdan ii alakohdan vaatimusten noudattamisen arvioimiseksi liuottimien hallintasuunnitelma olisi tehtävä vuosittain, jotta kokonaispäästöt kaikista asiaankuuluvista toiminnoista voidaan määrittää, ja tätä lukua olisi sitten verrattava niihin kokonaispäästöihin, jotka olisivat aiheutuneet, jos liitteessä II esitetty vaatimukset olisi täytetty kunkin toiminnon osalta erikseen.

ii) Hajapäästöjen määrittely, jotta niitä voidaan vertailla liitteessä II A olevien hajapäästöjen kanssa:

a) *Menetelmät*

Seuraavaa yhtälöä voidaan käyttää hajapäästön laskennassa:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

tai

$$F = O2 + O3 + O4 + O9$$

Tämä määrä voidaan määrittää mittaamalla määrät suoraan. Vastaava laskutoimitus voidaan tehdä myös muilla keinoin, esimerkiksi käyttämällä prosessin talteenottotehokkuutta.

Hajapäästöjen määrä ilmaistaan prosessiin menevän aineen osuutena, joka voidaan laskea seuraavaa yhtälöä käyttäen:

$$I = I1 + I2$$

b) *Mittausten tiheys*

Hajapäästöt voidaan määrittää lyhyellä mutta kattavalla mittaussarjalla. Sitä ei tarvitse tehdä uudelleen ennen kuin laitteita muutetaan.